

4. Zarzut czwarty: Komisja naruszyła zasadę uzasadnionych oczekiwań.

Skarżąca podnosi, że mimo jasno przedstawionego i szczegółowego stanowiska w piśmie Komisji, pozwalającego na uzasadnione oczekiwania, że wydatki na wymianę/remont silnika mogłyby podpadać pod art. 25 ust. 2 rozporządzenia nr 1198/2006, jeśli nie pociągnęłyby za sobą w konsekwencji zwiększenia zdolności połowowych statku rybackiego, Komisja później postanowiła, że wydatki tego rodzaju nie przyczyniają się do poprawy właściwości technicznych statku, lecz raczej do odtworzenia albo utrzymania pierwotnego statku rybackiego, w ten sposób, że inwestycje te nie kwalifikują się do dotacji. Skarżąca podnosi, że nie miała wiedzy o tym założeniu; nie wynika ono ani z art. 25 rozporządzenia nr 1198/2006, ani z odpowiedzi Komisji na pytanie zadane w tym znaczeniu przez skarżącą.

5. Zarzut piąty: Komisja naruszyła zasadę pewności prawa.

W opinii skarżącej fakt, że Komisja wydała decyzję ostateczną w sprawie zawieszenia wniosku o wypłatę płatności okresowych ponad trzy lata po wstrzymanie biegu terminu płatności w odniesieniu do pierwszego wniosku o płatność okresową i tym samym nie przestrzegając terminu sześciu miesięcy przewidzianego w art. 88 ust. 1 rozporządzenia nr 1198/2006, stanowi w sposób jasny naruszenie zasady pewności prawa. To zachowanie Komisji było nie do przewidzenia dla beneficjentów wsparcia z EFR.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz.U. L 223, s.1)

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2014 r. – Grup OOD przeciwko OHIM – Kosta Iliew (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)

(Sprawa T-567/14)

(2014/C 372/23)

Język skargi: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Grup OOD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciele: adwokaci Dragija Dragiew i Andrej Andreev)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Kosta Iliew (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: biuro patentowe i znaków towarowych Złatarewi)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 czerwca 2014 r. w sprawie R 1587/2013-4 na podstawie art. 65 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009;
- obciążenie OHIM oraz ewentualnie Kosta Iliewa, jeśli wstąpi do postępowania przed Sądem w charakterze interwenienta, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Kosta Iliew

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny kolorowy wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „GROUP Company TOURISM & TRAVEL” dla towarów i usług z klas 35, 39 i 43

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Grup OOD

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Niezarejestrowany znak towarowy w postaci materialnych praw do oznaczenia zawierającego elementy słowne „Group company”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania jako bezzasadnego

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 – dokonano błędnego ustalenia z urzędu treści bułgarskiej ustawy;
- Naruszenie art. 76 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 – nie dokonano całościowej i prawidłowej oceny przedstawionych dowodów;
- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 – nie rozpatrzono przedstawionych dowodów i prawnych zarzutów w odniesieniu do przesłanek określonych w tym przepisie.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2014 r. – Słowenia przeciwko Komisji

(Sprawa T-585/14)

(2014/C 372/24)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Republika Słowenii (przedstawiciele: L. Bembič, državni pravobranilec)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji zawartej w piśmie Dyrekcji Generalnej ds. Budżetu Komisji Europejskiej nr BUDG/B/03MV D (2014) 1782918 z dnia 2 czerwca 2014 r., w której po pierwsze stwierdzono odpowiedzialność finansową skarżącej za utratę zasobów własnych Unii z powodu dokonania przywozu cukru poza systemem kontyngentów taryfowych na przywóz bez ustalenia zasobów własnych odnoszących się do tego przywozu oraz po drugie nakazano skarżącej udostępnienie na potrzeby budżetu Unii kwoty odpowiadającej utraconym zasobom własnym wynoszącym w niniejszym przypadku, w którym to całkowicie wykorzystano pozwolenie na przywóz, 1 257 000,00 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie

- W omawianym piśmie Komisja błędnie stwierdziła, że utrata zasobów własnych była wynikiem błędu popełnionego przez importera w jego wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz, który nie został odpowiednio skorygowany przez słoweńskie organy.
- Importer uzupełnił bowiem i skorygował swój wniosek w odpowiednim terminie, zaś błąd wystąpił w rzeczywistości na etapie rejestracji danych podczas przesyłania Komisji przez agencję rynku rolnego i rozwoju obszarów wiejskich Republiki Słowenii, wniosków o pozwolenia na przywóz dla celów stosowania kwot systemu informacji o rynkach rolnych (AMIS) i to wyłącznie ze względu na wadliwość systemu informacji o rynkach rolnych (AMIS).

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przepisów odnoszących się do procesu decyzyjnego w ramach Komisji

- Omawiane pismo zostało podpisane przez dyrektora Dyrekcji Generalnej ds. Budżetu, mimo że w sprawach dotyczących odpowiedzialności finansowej skarżącej za utratę zasobów własnych Unii, której dotyczy niniejsze pismo, kompetencja przysługuje Komisji jako organowi kolegialnemu.